

Wat zou jij kunnen doen als je iets moeilijk vindt?

Hoofdstuk 4 Vervelende woorden

Ik ben zojuist bij Wolf geweest en vertel aan Vos hoe leuk ik het had.

Vos zegt: "Wolf is saai, je hebt altijd meer aan mij gehad.

Kijk, ik heb voor jou een mooi cadeau.

Het is bij mij toch echt veel leuker zo?!"

Het is een nieuw spel dat ik nog niet ken.

Maar na een aantal keer spelen ben ik helemaal fan.

Oeh, dat is leuk, nieuwe spelletjes om te spelen.

Dit kan ik samen met Vos doen, dan hoef ik me niet te vervelen.

Blij vraag ik aan Vos: "Speel je een spelletje met me mee?"

Vos zegt: "Eén spelletje dan, want dan ben je weer tevree.

Ik heb ook nog nieuwe kleren voor je en een mooie jas.

Kijk eens wat je allemaal van mij krijgt, kleine gekke Das."

Daarna speel ik weer helemaal alleen,

Vos is nu bezig daar kan ik niet heen.

"Wolf is echt saai", zegt Vos nog een keer.

"Hier is het leuker, hier krijg je veel meer."

Ik ga weer naar Wolf en vertel mijn verhaal.

"Jij bent saai, dat zei Vos in herhaal."

"Wat vind je daar zelf van?" vroeg Wolf met een zachte stem.

Ik antwoord: "Door die vervelende woorden over jou, voel ik me een beetje klem."

"Het is goed om je eigen mening te vormen, lieve Das.

Het is ook oké als het bij allebei goed was.

Jij voelt wel wat je fijn vindt en wat niet.

Het is heel belangrijk dat je dit zelf inziet.

Hoofdstuk 9 Het laatste verhaal

Hallo allemaal, dit is het laatste verhaal van mij, kleine Das.
Je hebt gelezen dat ik soms niet helemaal gelukkig was.

Inmiddels heb ik een hoop geleerd.
Zoals: Wat je voelt, dat is nooit verkeerd.
Ik kijk voortaan goed naar wat ik zie en voel.
Wat daar dan uit komt is echt wat ik bedoel.

Ik heb twee huisjes en het is op beide plekken anders van elkaar.
Daar moest ik eerst even aan wennen, maar....
Nu ik weet dat ik mag zijn wie ik ben,
kom ik erachter dat ik de echte ik nu ken.

Soms zijn er dingen wat minder fijn,
maar ook die minder leuke dingen mogen er zijn.
Hier leer ik van en het maakt me ook sterk.
Ook al is het leren daarvan een hele hoop werk.

Ik heb leren praten en naar elkaar te luisteren,
zodat ik niet meer hoef te schreeuwen, maar nu ook kan fluisteren.
Twee verschillende huisjes, ik weet hoe dat is.
Ik weet zelfs wat ik kan doen als ik iemand mis.

Vos is zoals ze is, die kan ik niet veranderen.
Ik mag dit lastig vinden, gelukkig heb ik ook de anderen.
Maar ook al vind ik dit soms lastig er zijn ook leuke dingen daar.
Wat er ook gebeurt we blijven altijd familie van elkaar.

Ik ben Das en heb twee huisjes en het is een groot verschil.
Maar ik heb nu geleerd te luisteren naar wat ik echt wil.
Ik ben een stoere en sterke Das en kan de hele wereld aan.
Soms bij Vos en soms bij Wolf, ik zal heen en weer blijven gaan.